

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Bérmentetlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
A kéziratok nem adatnak vissza.

A nyílt-térben minden két hasábos garmondsor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Vegyes tartalmu hetilap.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Hirdetési díj:

A hirdetéseknek minden egyes szó után 2 kr. fizetendő.

Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb föltételek alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.

A Zemplénmegyét fenyegető inség megátlása czéljából a kormány által megajánlott kölcsön tárgyában m. hó 28-án rendkívüli bizottsági gyűlés tartatott, melynek eredményét az alább következő felírásban találják olvasóink.

Nagyméltóságu magyar királyi belügyi minisztérium!

A nagyméltóságu m. kir. belügyi minisztériumnak f. évi márcziushó 8-án 7272. szám alatt kelt intézvénye folytán, a megye közönsége f. évi márcziushó 28-ik napjára, rendkívüli közgyűlésre hivatott egybe, mely rendkívüli közgyűlésen, valamint a magas miniszteri intézvény, ugy az ahoz esatolt kölcsön-kötvény, beható tanácskozás tárgyává tétetvén, a a megye közönsége megállapodásait következőkben van szerencsénk tiszteletteljesen előterjeszteni.

Fájdalommal vettük, hogy a nagyméltóságu minisztérium a f. évi 469. és 583. sz. a. kelt feliratunkban kifejtett elveket méltányolhatóknak nem találta; sietünk azonban kijelenteni, hogy idézett feliratunkban kifejezett óhajtasainkat elejtve, készséggel foglaltuk el az álláspontot, mely részünkre a nagyméltóságu minisztérium által kijelöltetett.

De mert a nagyméltóságu minisztérium által megküldött kötelezvény-mintában a kötelezettségre nézve ezen pont fordul elő, hogy: „a megye közönsége által elvállalt kötelezettségek pontos teljesítéseért a megye bizottmány mindazon tagjai vállalnak egyetemleges s egyenkénti személyes jóállást, kik a bizottsági közgyűlésben részt vettek, és az e tárgyban határozathoz szavazatukkal járultak” — a kötelezvény-mintát elfogadhatónak és a kölcsönt ily kötvény alapján megszavazhatónak nem találtuk; mert az ilynemű kötelezettség lehetőségét az egyeseknek jogosulatlan s méltatlan terheltetése nélkül nem képzelhetjük; kölcsönvételeknél ily jogelvet az 1870: 42-ik t. cz. 43. §-a d) pontjából kiolvashatónak, és a 74. §. 2-ik pontjának elvét pedig ide alkalmazhatónak nem találjuk.

De mert a tavaszi munkák beálván, a munkaképes inségesek, egyesek és társulatoknál is, már elég kenyérkereseti forrást találhatnak; és mert a munkaképesek insége, a közgyűlésen jelen volt szolgabiráinak szóbeli előterjesztéséhez képest, oly nagy, mint az az összeírások alkalmával mutatkozott, nem bizonyult: a fent idézett feliratunkban bemutatott közmunkák teljesítésére igénybe vett 50,000 forintnyi kölcsönösszegnek folyóvá tétele iránti kérelmünktől ez alkalommal tisztelettel elállunk.

Amennyiben azonban nem titkolható el, hogy a megye legfelsőbb vidékein mégis vannak és lesznek oly inségesek, kik vagyontalan és munkaképtelen voltuknál fogva segélyezés nélkül az éhhalálnak lehetnek kitéve; és mert a községek teljesen vagyontalanok, segélyképtelenek; s mert a lefolyt év soknemű csapásai után, a társadalom minden rétegében, a pénzhány, sőt szükség, érezhetően jelentkezik: a megye sincs azon szerencsés körülmények közt, hogy a mondott inségeseken kellőképen segíthessen; a nagyméltóságu minisztériumhoz újból tiszteletteljes kérelemmel járulni határoztuk: miszerint a képviselőháznak folyó évi februárhó 17-én kelt határozatához képest, a magas kormány rendel-

kezésére engedélyezett 500,000 frtnyi hitelből, a törvényhatóságnak csak 10,000 frt. kölcsönt engedélyezni kegyeskedjék.

Ki kell azonban tisztelettel jelentenünk, hogy a kölcsönt csak akkor fogadhatjuk el, ha a törvényhatóságnak adandó kölcsönre nézve, nem a bizottsági tagok személyenkénti felelőssége lesz a kötelezvénybe fölvéve, de a kölcsön terhe a megye összes adózó polgárainak vállaira leendő helyezve.

Mert a törvényhatóság által veendő kölcsön nem tekintendő egyesek és társulatok által igénybe vett kölcsönmel azonosíthatónak; a törvényhatóság határozatai és kölcsönei a törvényhatóság rendeltetésénél fogva, a megye összes közönségére kötelezőnek kell hogy tekintessenek.

Azon biztos reményben, hogy a nagyméltóságu minisztérium a kötelezettség általunk jelölt nemét elfogadható és méltányosnak fogja találni, egyszersmind a visszafizetés módzatául, jóváhagyás reményében a póttadó kivetését fogadtuk el. A póttadó kivetésére nézve az 1870: 42-ik törvényezikk 11. §-ának elveit véljük alkalmazandónak.

És mert a megye önadóztatási jogának gyakorlatában nincs, azt az államadóval a kormány közegei által behajtan-dónak kérelmezzük.

A kölcsön-kötvény aláírására alispánunkat biztuk meg. Egyidejüleg a felső bodrogi vizszabályozási társulatnak kérvénye tárgyaltatván, a megye közönsége, a legelől előterjesztett okokon kívül, azt még azért sem találta önrovására teljesíthetőnek, mert semminemű magán társulatokkal kötelezettségi viszonyba lépni helyesnek nem találta.

Kelt Sátoralja-Ujhelyben, 1874. évi márcziushó 28-án tartott rendkívüli bizottsági közgyűlésben.

Zemplénmegye közönsége nevében

DÓKUS JÓZSEF,

alispán.

A vajdácski és n.-kövesdi tűzkárosultak javára gyűjtött könyörödományok kimutatása.

(Vége).

Nagy Antal és Kula György gyűjtőivén: Verhovay 30 kr, Bakos 50 kr, Philipp 30 kr, Kula 50 kr, Nagy Imre 50 kr, Cziganek 40 kr, Plesko munkavezető 50 kr, Jovanovics 50 kr, Böhm 50 kr, Walner József 23 kr, Müller Adolf 50 kr, Jakabffy János 26 kr, Alber János 1 frt., N. N. 10 kr, Figecky 30 kr, Lichmann 30 kr, Serticz 30 kr, Buczek 30 kr, Stern 50 kr, Ladics 30 kr, Rozenberg 20 kr, Stenserené 30 kr, Traumn József 10 kr, Grantner Antal 20 kr, Dienes János 10 kr, Kerty Pál 15 kr, Korom Gábor 10 kr, Spang János 50 kr, Schummeck József 20 kr, Rohaly György 10 kr, Kriszt István 12 kr, Szakács János 10 kr, Kondermann Ferencz 10 kr, Nyomárkay Gyula 20 kr, Wosko Pál 30 kr, Malárcsik Pál 30 kr, Pamlényi Ákos 20 kr, Bódis Barnabás 20 kr, Nobik Antal 20 kr, Pauler Ferencz 10 kr, Karaffa József 10 kr, Orosz György 0 kr, Diószeghi Béla 10 kr, Gallai N. 8 kr, Klein Markus 20 kr, Szabó Sándor 10 kr, Lers Albert 10 kr, Rektorik András 10 kr, Pitrocha Antal 20 kr, Varga Mihály 50 kr, Leffler Lajos

30 kr, Grósz A. 1 frt., Gruber 30 kr, Lencz 50 kr, Wittenberg 30 kr, Harde 30 kr, Király 30 kr, Naginger 30 kr, Kuczera 1 frt., Alber János 1 frt., Teuter E. 1 frt., Beszdek 50 kr, Ditrich 1 frt., Fekete 50 kr, Fischer Károly 10 kr, Remesztrovics 20 kr, Siller János 30 kr, Ditrich József 15 kr, Ungeheuer László 30 kr, Würffel János 30 kr, Vonich 30 kr, Paral 50 kr, Wirtkidenszky 50 kr, Baky 50 kr, Brauner 30 kr, Kerek Imre 30 kr, Hilbert József 40 kr, Sáringer József 50 kr, Lazariko János 30 kr, Jakubcsó János 40 kr, Homanszki József 50 kr, Swaucek István 50 kr, Kokezich 50 kr, Koritlek Ferencz 20 kr, Gejovszky Leopold 40 kr, Diószeghi Gyula 30 kr, Watels M. 30 kr, Tóth Lajos 50 kr, Sosual János 50 kr, Kapusinczky Ignác 50 kr, Budóvszky 45 kr, Zaufel Eng. 30 kr, Hajdu Lajos 30 kr, Gottwald 30 kr, Szatai Bálint 30 kr, Muszinszky 20 kr, Kapusinszky 30 kr, Patz Antal 50 kr, Kovács János 50 kr, Csákó Imre 20 kr, Switkovszky János 1 frt., Switkovszky Károly 20 kr, Palóczi László 1 frt., Összen 41 frt., 70 kr.

Levelezés.

— A „Zemplén“ szerkesztőjéhez. —

N.-Mihály, 1874. ápril 14.

Végre folyó hó 12-én megeredt az óhajtván várt eső. Azt gondoltuk, — látva mindenfelől beborulva az eget — hogy pár óráig fogunk gyönyörködhetni az ez idej — lehet mondani — első tavaszi esőben; azonban csalódtunk, mert egy kis, igen rövid ideig tartó szeles s sebes eső után kiderült az ég. Milyen hatalmasan megázottunk váltuk láthatni földjeinket, pedig alig ázott meg pár hüvelyknyire, s ma már a föld felülete ismét száraz. Mindamellét jótétemény volt a vetésekre, amennyiben a megmaradt ősziéken és tavasziakon látható az üde- és friseség, melyet az eső után nyertek. Bizony csak megmaradt ősziékről szólhatunk, mert meglátszik azokon az egerek pusztítása, különösen a buza lett sok helyen még a fagy által is annyira tönkre téve, hogy azokat sokan részben, de olyanok is vannak, kik sok holdra menő buza-vetéseiket $\frac{1}{3}$, sőt $\frac{2}{4}$ részben is kiszántani voltak kénytelenek. A rozson mérvben szenvedett az egerektől, s részben ezt is ki kellett szántani.

Elcsüggedés s reménytelenség látható a gazdák arczaín, mivel az ősziékből középtermést sem várnak (bár családoknál-

nak!). Még a szépen fejlődésnek indult tavasziakban keresni vigasztalást.

Különben az időjárás kedvező: nagymérvben folytatják mindenütt a tavaszi munkát.

Adja Isten, hogy minden rossz jóra forduljon, mert különben bizony nem fogunk tudni mit csinálni ennyi mindent csapásokkal szemben.

Beszélik, hogy feljebb Homonna vidékén az ősziék aránt szépek.

Hirek.

† Egy tevékeny ifjú élettel ismét kevesebb. Bodak Gábor köz- és váltó-ügyvéd, mindnyájunk barátja f. hó 14-én alig 6 napi szenvedés után jobblétre szenderült. Az ébredés természetellenesen, midőn minden új életre, kél valóban megfájdalom tölté el keblünket, látva egy hosszú életre jogosító ifjunak ravatalát, melyet méltó gyászunkra az enyészett kar emelt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe, ismerős barátai, kik számosan valának, hosszú sorral kísérték a mulandó részeit a temető csöndes birodalmába. Zene, fáklya az „ifjusági kör“ énekkara szintén tényezői voltak a végtiszteletnek, melyre bizonyára méltóvá tette magát oly rövidre szabott életében! A beküldött gyászjelentés így szól: Bodaky Ferenc és neje Kossuth Amália, gyermekeik: Bertalan, István, Paulitzky Ferenczné szül. Bodaky Anna; Bernáth, Gyula és neje szül. Pilissy Emilia; Kossuth Appolonia s gyermekei: Ida Gyula és Ödön; Vadász László és neje szül. Kelemen Ilon valamint gyermekeik: Ida, Mariska, Vilma és Ilon fájdalommal szívevel jelentik szeretett fiuk, testvérük illetve rokonuk Bodaky Gábornak köz- és váltó-ügyvédnek f. évi április 13-án élete 27-ik évében feketehimlő-kórban történt gyászos s szerencsétlen kimúltát. A megboldogult tetemei f. hó 15-én délelőtt 10 órakor fognak az örök nyugalomnak átadatni, lelkeért az engesztelő szent mise-áldozat másnap a helybeli kath. egyházban fog megtartatni. A legszebb emlékezet hintse hervadhatlan virágait e szép és nemes életre s minden mozzanataira Áldás emlékezetének!

* A Ronyvában lelta halálát hétfőn estve egy három éves gyermek, kinek szülei a patakon álló malomban molnárok. A kis gyermek estve felé a kompon játszadozván, véletlenül a vízbe esett, s bár rögtön észrevették a molnárok s igyekeztek megmenteni — nem sikerült az, és csak a holttestemet foghatták ki a hullámokból.

TÁRCZA.

A természethez.

— Gr. Stollberg. —

Oh, édes szent természet,
Hagyd követnem léptedet,
Vezetgess hű kezedem,
Mint gyermeket, csöndesen.

Hogyha majd elfáradok,
Hő kebleden szunnyadok,
Szívom édes legedet,
Csodálom műveidet.

Oh, mily édes énnekem
Megnyugodnom kebleden;
Oh, édes szent természet,
Hagyd követnem léptedet.

Németből

Kun Pál.

A kerülő leánya.

— Beszély, Farkas Bertalantól. —

II.

Az esküvő.

(Folytatás.)

A grófi család a kerti mulatóban tölté a délutáni órákat. Mathild grófnő márvány-homloka férje kebelén nyugodott,

gömbölyü fehér karjai oda simultak annak vállaira; hajfürtjeit sötét szálaival kaczerán játszott a lanyha szellő.

A báró fölemelte azt az ében-keretű alabástrom-arczot s a mézes napok szerelmének édes csókjaival halmozta el. A nő erősebben szorult férje keblére, mint gyöngye folyondár az erős tölgyhöz. Oly természetes volt e vonzalom!...

Az öreg gróf a lapokban böngészett, s szemüvegei felett gyakran eltekintve, édes gyönyörrel szemlélte gyermekei boldogságát.

Az inasok ozsonnára teritettek, azután izletes étkeket hordottak fel.

Az öreg gróf jó étvágygyal látott az evéshez. A falusi fagylalt (aludt-tej) igen kedvencz eledele volt.

Mily szívesen tudja a nő kínálgatni férjét! Mathild kifáradhatatlan volt az étkek dicsérésében.

— Még egy kis dió-befőttet, édes Kálmánom! Ti férfiak ezt szeretitek. Még egy kis ananászt! No, egyél kérlek! Csak az én kedvemért... Nézd, mily pompásan néz ki ez a barack! Egyél csak! Lásd, én is eszem. Majd aztán oly édes izü lesz ettől szánk, meg aztán... csókunk is.

Hogy lehetne ennyi szép kínálásnak ellenállani? Csegérv csókokba fulasztotta azt a trécselő bibor-ajkat, azután sorba evett a dió-, ananász- és barackból. Azután még azt is gondolta, hogy a világon neki van a legszeretreméltóbb felesége.

A jó Szevér úgy elnézte nővére és sógora boldogságát. Mily távol, messze van ő ettől!

— Még egy pár napig itt mulatunk édes Mathildom Czenkevölgön, — szólt a báró nejéhez — s aztán elmegyünk... no, találd ki: hova?...

— Utazni — felelt Mathild mosolyogva.

— Oh nem, kedvesem! ily meleg időben kellemetlen volna az utazás, azt későbbre hagyjuk.

— Tehát fürdőre — ugy-e?...

— Igen, szép kis feleségem, elmegyünk a vadregényes x.-i fürdőbe.

* Egy járványos betegség — a himlő kezdi nálunk éntanyáját felütni, s különféle alakokban jelenik az meg; nem tekintve, hogy áldozatául aggot vagy ifjut válasszon-e. Szomorú tapasztalat, hogy városunkat, semmi ilyen dühöngő betegség el nem kerüli: s ha beveszi hozzánk magát, oly nehezen tudunk tőle megszabadulni. Valjon hol rejlik ennek az oka? Adná az ég, hogy oly sok csapással meglátogatott városunk, benne megkímélve e rut járvány nagyobb mérvű pusztításaitól.

* Van az észak-keleti vaspályán egy conducteur alkalmazásban (nevét nincs szerencsénk tudni), kinek abban telik legnagyobb juxta, ha az utazókkal lehetőleg durván bánik. Mivel ennek egy oly egyén elbeszélése után jöttünk tudomására, ki szinte nem a legloyalisabb bánásmódban részesült: szükségesnek tartottuk fölemlíteni, hogy az igazgatóság az efféle urakat fölismerve az utazók érdekében, a kellő orvoslásról gondoskodhassék.

* „Az ifjusági kör“ folyó hó 18-án esti hat órakor rendez közgyűlést, 20-án pedig ugyancsak esti hét órakor élvezetes társas estélyt tartand. Az utóbbin idegenek is szívesen látott vendégek lesznek. Az estély színhelye: az „ifjusági kör“ saját helyisége.

* Szomorú híreket hallani némely vidékekről a vetéseket illetőleg. Például a Bodrogközön néhol a legagasz-több évnek néznek elébe: részint a fagy, részint a szárazság, részint a közel években annyira elszaporodott egerek több gazdának minden reményét tönkre tették. Hallottunk olyan esetet, miszerint egy bizonyos gazda ekként nyilatkozott, hogy 100 köblös vetését 20 köblös kivételével, melyhez még némi reménye van, oda adná 10 köblös életért. Valóban szomorú állapot! De nemcsak megyénkben, hanem az egész országban több helyütt hallatszanak ily leverő hírek.

* A betörések oly gyakoriak, hogy az ember előtt szinte fel sem tűnik, ha efféleket nap—nap mellett hall. Így legközelebb a kis-toronyai szőlőhegyeken egy borházat törtek fel s abból egyet-mást el is vittek. A gyanu némileg az ott alkalmazott kerülőket terheli.

Mádról írják lapunknak: Történt, hogy Krisztus után 1872-ik évben egy szegény napszámos embert, az akkori kolerás időben — Mád városa nagy hatalmu bírása — egy ugyanazon időben a város szélén fekvő állásban elhalt idegen eltakarítására — az utcán kényszerrel erőszakoltatta kiküldött városi cselédjei által, ugyanakkor, midőn a napszámos holt gyermekének szemfődelet, kolera-beteg nevének pedig orvost hívni, a városba sietett. A megfogható okokból ellenkező nap-

számot a durva örök tetteles bántalmazások mellett a város-házára kísérték, és ellenszegülése miatt, a bíró parancsára szerencsétlen családi körülményeinek minden figyelembe vétele nélkül lezárolták; minek folytán az ekként testileg s lelkileg elgyötört ember szabadon bocsáttatván, másnap két kedves halottja mellé harmadiknak szegődött. Ázsiai közigazgatási állapotaink mellett nem csoda, hogy egy napszámos családnak, ily rövid processus mellett történt elpusztulása a nagy hatalmu bíró szemében jelentéktelenebb eset volt, hogysem jegyző hivataltársa többszöri nógatására is — a köteles hivatalbeli jelentést illető helyre fölterjessze. Azonban a dolgot egyszerűen ad acta tenni még sem lehetett, s midőn az elhunytan elkövetett hivatalos bántalmazásoknak már nyomát semmiféle doctor sem fedezhette volna fel, végre a járásbírósnak is tudomására hozatott azon eset, mely azon időktől fogva — a személybátorság teljes hiánya miatt — folytonos lázban és teljes izgatottságban tart egy 4000 lelket számláló várost. A rokonok beavatkozása folytán a kormány részéről vizsgálat lőn elrendelve, mely vizsgálatból a nagy hatalmu mádi bírónak önkényes eljárása a kir. ügyész által kiderítettén, a dolgok természetes folyama ezen ember természetes elítél-tetését vonta volna az egyszerű józan ész követelményei szerint maga után. Azonban mi történt? Közbejött a tetemes nehezségekkel kiküzdött községredezés a Tokaj-Hegyalján, s véle a bíróválasztás is Mádon, s ime az incrimálnak börtön helyett bírói szék lett a jutalma. Különben a választás ellen ép úgy, mint a bűnügy újabb megvizsgálása tárgyában már megtörtént a reclamáció. Várjuk, hogy a személybátorság biztosítására — úgy le- mint felfelé egyaránt kellő tekintettel és gondoskodással legyenek az illetékes tényezők.

* **Szinészeinkről.** Csütörtökön adatott „Huszárok és dámák“ középszámu közönség előtt. A kedélyes darab s mondhatni — korrekt előadás mind végig derűtségben tartott mindenkit. Várady Antónia (Aspasia) az ártatlan egyszerűséget kitűnően személyesítette; természetes, sokszor szükséges ferde mozdulatai oly jól sikerültek, hogy az együgyű „szoba cziczus“ valósággal elbájolta a közönséget. Hanem hangjátékában a naivság, úgy tartjuk, kissé a negélybe csapott át. Sok igyekezettel játszott még Sándor, kivél szintén meg voltunk elégedve. Hegyessy „acuratissime“ vitte keresztül különösen a „részeg“ szerepét. Várady (Szikra) egy kissé szunnyadó szikra volt; de azért szívesen néztük játékát. Általában az egész előadás sikerrel folyt le, s a többi ez alkalommal működő személyek ellen sincs

— De lásd Kálmánom, nekem oly nehéz itt hagyni ezt a kedves szép vidéket, én itt jól érzem magamat. Nekem nincs szükségem társaságra, mulatságra; én teljesen elégedett vagyok melletted . . . nekem elég vagy te.

Kálmán forró csókkal válaszolt.

— Hanem, ha már csakugyan elhagyjuk Czenkevölgyet, úgy-e magunkkal viszzük a . . .

Mathild kedvencz lova nevét akarta kimondani; eszébe jutott, hogy az nincs többé s szomoruan tevő utána:

— Szegény Ráró! . . .

— Feledd kedvesem a Rárót, — szólt vigasztalólag Kálmán — ha a fürdőről visszatérünk, iskolába viszzük a Hardyt, s olyan okos, csendes állatot alakítunk belőle, mint volt a Ráró.

— Oh a Ráróhoz hasonló nem lesz soha! szólt sóhajtva Mathild.

— Valóban nem tudom eléggé bámulni a tolvaj bátorságát — jegyzé meg az öreg gróf — hogy fényes délben s oly különös módon, a figyelmet mintegy magára vonva, követte a el a lopást.

— Látni akarta Lidijét — szólt közbe Szevér, ki eddig szóltanul ült; a kerülő leánya tetszett a betyárnak.

— Honnan tudod ezt? — kérdezé kíváncsian Csegéry.

— A faluban egész adomák keringenek a legény és Lidiről. A legényt Jósának hívják. Mint beszél, szorgalmas derek legény volt. Ha jól vagyok értesülve, Néresdy szomszédunk majorjában mint cseléd szolgált. Szerette az erdő virágát, és az erdő virága . . .

— Nem szerette, úgy-e? egészíté ki Mathild.

— Eltaláltad — válaszolt Szevér. E miatt a legény bánatában betyárrá lett.

— Különös! s mi oka volt Lidinek, hogy ne viszonozza a legény szerelmét? — kérdezé a báró akaratlanul.

— A leány, mint mondják, valami urba szerelmes.

— Talán beléd édes testvérem? — szólt Mathild tréfás mosolylyal fivéréhez.

— Oh nem! viszonzá amaz, merőn nézve a porondos talajra; én gróf vagyok, s a hir bárót emleget.

Csegéry elsáppadt.

Az öreg gróf már ekkor nem volt jelen; a kert fának árnyában sétálgatott.

— Kálmánom is ismeri a szép erdei virágot? nyájaskodott Mathild férjével.

— Láttam — felelt az közönynyel, pillanatnyi zavarát hirtelen leküzdve.

— Jah igen! — kiáltott fel a grófnő élénken — hiszen együtt voltunk, midőn a szép Lidi egy pár szál nefejejtscsel ajándékozott meg. — Ah, most látom — folytatá tovább — maga igen nagy becsben tartja a Lidi virágait: a nefejejtsek még most is öltönye gomblyukában hervadnak. Ej, ej Kálmán! én feltékeny kezdek lenni. . . .

— E nefejtseket te adtad angyalom! — szólt a báró ismét észrevehető zavarral.

— Igaz! . . . én csak tréfáltam — mentegetődzött Mathild. Lássá, milyen balga vagyok. . . . Hiszen Kálmánom csak engemet szeret. . . .

— Csak téged! — kiáltott a báró lelkesülten. A te szerelmed . . . egy világ, — mosolyod . . . egy mennyország, — csókod, birhatósod . . . egy örök élet.

Melyik nő látná meg ilyenkor férje arczán még a legnagyobb zavart is? . . .

A boldog pár a szerelem édes tengerében volt elsülyedve. Szevér málázva nézte őket, s utjában, mig atyja felé közeledett, félig hangosan mondogatá:

Ők már találkoztak, ez kétségtelen (Csegéryt és Lidit értette); de hála az egeknek, Kálmán egyedül Mathildot szereti!

(Folytatása következik).

kifogásunk. Szombat „Ármány és szerelem“ tragédia 5 felvételben. Mivel az eddig előadott darabok közt csak ez az egyetlen egy szomorú játék jött színre: az előadásra nézve szélesebben elmondjuk véleményünket. A darab legjelentékenyebb alakjának Ferdinánd örnagynak nehéz szerepe igen erős próbára tette Sándort, ki azt személyesítette; mindemellett bátran elmondhatjuk, hogy dicséretesen megbirkózott vele. Sándor, úgy látszik, szorgalmas színész, ki pályájának él lelkiismeretesen s szerepét igyekszik felfogni, áttanulmányozni. Ez alkalommal játékában sok elevenség, sok tűz... e mellett, a vidéki színészeknél oly szokásos modorosságot nála nem tapasztaltunk. Egyre azonban figyelmeztetjük: sokat gesztál, s nem mindig helyén, kezét fölemelve, gyakran tartósabban úgy felejtí azt s ez némileg visszásnak, esetlennek tűnik fel. Aztán gesztusával ne igyekezzék az érzelmet oly erősen tolmácsolni, mert az képtelenség; az érzelemnek a hangban kell nyilvánulnia, a gesztus csak akkor fokozza azt, ha célszerűen van alkalmazva. Ezt ajánljuk figyelmébe a különben tehetséges fiatal színésznek. Várady Antónia (Luiza, Müller leánya) ez alkalommal is bebizonyította képességét; bár a vígjátékban jobban otthon van, mint a drámai szerepben. Gondos játéka sokoldalú tehetségéről győzött meg bennünket. Hegyessy (Wurm, titoknok) szinte jól vitte keresztül szerepét; nem rossz intrikus. Váradi (Müller, hangász) azon helyen, midőn leánya s háza becsületét Walter az elnök megsérti, találó játékot producált. Aradi (Walter) és Erdős szinte megérdemlik, hogy megemlékezzünk róluk. Olykor-olykor szívesen megnéziünk egy drámát, ha az elmondotthoz hasonló előadással találkozunk, csak egymásra nem kell azt halmazni; mert a drámánál jobban izlik itt a vígjáték. Vasárnap „Fokról-fokra.“ Az előadás — mint halljuk — szép közönség előtt, mulatságosan folyt le. Kedd (Bérlet 1-ső szám) „Kicsapott diákok.“ Kellemes vígjáték, sok szép részlettel. A nem nagy, de tekintélyesebb számú közönség meglehetősen távozott el. Szerdán: „A bácsi, vagy a szerelmes család.“ Mulatságos, confusus vígjáték. A „Bácsi“ (Hegyessy) egymást-érő baklövésű folytonos derűtségben tartották a közönséget, mit nagymérvben elősegített a talpraesett játék, melylyel Hegyessynél találkoztunk, ki habár nem kitünő is, de mindenesetre gyakorlott, jó színész. Antóniával együtt, ki mint mindig, ez alkalommal is tetszésben részesült, többször kihivatott.

Midőn szintársulatunkról így nyilatkozhatunk: meglegedésünk legyen egyszermind felhívás, az igyekező, tevékeny társulat pártolására.

Nyilt-tér.

E rovatban közlöttékért a beküldők felelősek).

Pályázat. Zemplénmegye gálszécsi járásában, a töke-terebesi kerületi jegyzőség üresedésbe jövén, erre pályázat nyitattik.

A pályázni kívánók f. évi ápril 30-ikáig kellőleg felszerelt kérvényeiket a gálszécsi közigaz. szolgabírói hivatalhoz nyújthatják be.

Évi fizetés 400 frt, természetbeni szállás és irodai átalány 10 frt.

A magyar nyelven, tiszta és szabatos fogalmazási képességen kívül a tót nyelv tökéletes ismerete is megkívántatik.

Kelt Gálszécs, 1874. ápril 4.

Karsa Ferencz,

szolgabíró.

Pályázat. Zemplénmegye gálszécsi közig. járásában a magyar-izségi körjegyzői állomás f. évi ápril 30-án választás által fog betöltetni.

A körjegyzőség magában foglalja: M.-Izsép, Cselej, Isztáncs, Upor, Kelecseny, Kozma és Sz.-Ujfalu községeket, központ M.-Izsép.

A jegyző javadalma: évenként 400 o. é. frt. fizetés és 120 frt. lakbér, 10 frt. irodai átalány.

Ezen jegyzői állomást elnyerni, illetőleg megválasztatni kívánók a gálszécsi járás közigazgatási szolgabírájához, kellő okmányokkal felszerelt folyamodványukat f. évi ápril 30-áig bemutatni felhivatnak.

Megjegyeztetik, hogy a magyar nyelven kívül a tót nyelv tökéletes ismerete is igazoltassék.

Kelt Gálszécsen, 1874. márczius 15-én.

Payzssos Andor,

szolgabíró

Pályázat. Az agárdi körjegyzői állomás az 1871. t. cz. értelmében fogván szerveztetni, felhivatnak mindazon ezen állomás elnyeréseért pályázni kívánókat: miszerint kétségüket igazoló bizonyítványaikkal felszerelt kérvényüket májushó 1-ső napjáig aluirott hivatalához (Agárd u. p.) adják be.

Kelt Agárdon, ápril 1-én 1874.

Füzy Károly,

közigazgató szolgabíró

Árverés. A sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék mint telekhatárkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Olesváry György peres 284 frt. 92 kr. s 162 frt. 41 kr. tőke s járulékaiból követelésének kielégítése végett az alsó-bereczkii 6. 39. 40. 41. sz. tjkönyvben felvett birtokból néhai Olesváry Pál hagyótól rész összesen 1627 frtnyi becsértékben, 1874. májushó 18-ik napján d. e. 9 órakor mint első, 1874. júniushó 18-ik napján d. e. 9 órakor mint második árverés határidőben Alsó-Bereczki községe házában a legtöbbet ígérő bírói árverés útján eladatni fog; miről a venni szándékozók azzal értesítettek, hogy az árverés az első határidőben a fent kitett becsáron felül, s másodikon becsáron alul is tartatik, s hogy bánatpenzül a becsár 10% -a teendő, hogy a többi árverési feltételek a telekkönyvi irodában a végrehajtással megbízott Ujfalussy Endre bírósági végrehajtónál megtekinthetők. Egyszermind pedig azon jelzalogosok közt, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítatnak, miszerint a vételár felosztásának alkalmával leendő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s annak nevét s lakását az eladási jelentések be, mivel ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni, végül a p. t. rendt. 4. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igény avagy elsőbbségi jog érvényesíthetni vélnek, hogy igénykereseteiket ezen hirdetés közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt nyújtsák be, mivel különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt Sátoralja-Ujhelyt, 1873. évi októberhó 20-ik napján

Évva András,

kir. tvszéki elnök.

Árverés. Alulirt bírósági végrehajtó a p. t. r. 438. § értelmében ezennel köztudomásul hozza: hogy miután Goldblum Farkas s.-pataki lakos felperesnek Simon András ugyanott lakos alperes elleni 360 frt. s jár. iránt végrehajtási ügyében a s.-pataki 3202 sz. tjkönyvben 6215. és 6216 h. r. sz. alulirt fekvőségéből Simon Andrást felében illető 200 frtnyi becsérték részre, továbbá a s.-pataki 2895 sz. tjkönyvben 319. és 320 h. r. sz. alatt felvett időközben Fülöp Pál és neje Keresztur Zsuzsánára tulajdonjogilag bekebelezett 600 frtnyi becsérték ingatlanra a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 4416/1873. t. k. számú végzésével elrendelt árverés az első f. 1874. évi ápril 8-ik napjára kitűzött határnapon a vevők hiánya miatt eredménytelen maradt; annál fogva a f. májushó 8-ik napjának d. e. 9 órára S.-Patak város községe házához kitűzött második árverési határnap megtartatni, s az az árverés tárgyát képező vagyont az alulirtnál megtekinthető feltételek mellett a legtöbbet ígérő vevőnek becsáron alul leütetni fog. Mely árverésre a venni szándékozók azzal köválnak meg: hogy minden árverelő által bánatpenzzel a becsár 10 % -ja teendő le.

Ujfalussy Endre,

bírósági végrehajtó.

Legelő csikók részére. Méltóságos Lónyay János ur eszenyi birtokán az uraság által állítandó becsületes csikó őrizete alá kitünő és területileg is darabonként bőven számított legelőre a bejelentések elfogadtatnak, a legelőre kancza és herélt csikók, nemkülönben heverő és fias kanczák is felvételnek. Egészségügyi szempontból a t. érdekelt közönség arról értesítetik, miszerint a felveendő állatok a legelőre hajtatás előtt április 24-től kezdve mindennap reggel Lónyán a tisztartónál bemutatandók, hogy elővigyázatból állatorvosilag megvizsgáltassanak. Egy darab után fizetendő díj 8 frt. o. é.

Greszler Vilmos,

tisztartó.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.